

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 3T/60/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711010331
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kollár
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2012:6711010331.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.09.2012 v konaní pred samosudcom JUDr. Martinom Kollárom v trestnej veci obžalovaného A. S. stíhaného pre trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 a iné takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný A. S. D. Q. Č. D. W. , nar. XX.XX.XXXX vo Y., trvale bytom Y., I.Á. XXXX/XX, t.č. v ÚVTOS I. I.,

je v i n n ý ,

že

dňa 27.01.2000 v čase okolo 22.30 hod v B. E., okres Y. na ul. Š. v izbe rodinného domu č. XXX/X donútil k súložiu svoju nevlastnú sestru Y. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXX/X, B. E. takým spôsobom, že si ľahol k menovanej do postele, začal ju ohmatávať po tele napriek tomu, že ona s tým nesúhlasila, nakoľko sú nevlastní súrodenci a vyhrážal sa jej tým, že ak s ním nebude súložiť, podreže jej starého otca, podpáli dom, jej mamu dostane na psychiatriu a ju že predá do E., kde menovaná mala dôvodnú obavu o život a majetok svojej rodiny, pričom prekonal márný odpor Y. L., násilím jej roztiahol nohy a vykonal na menovanej dokonanú súlož, ktorú asi po dvadsiatich minútach znovu zopakoval a takým istým spôsobom donútil k súložiu v izbe rodinného domu Y. L. neurčitý počet krát, zakaždým pod hrozbou už uvedených vyhrážok až do dňa 03.03.2000,

t e d a

- násilím donútil ženu k súložiu,
- vykonal súlož so súrodencom,

č í m s p á c h a l

- trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom súložie medzi príbuznými podľa § 245 Tr. zákona účinného do 30.11.2000.

Z a t o :

Podľa § 37 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 s poukazom na čl. 6 ods. 1 Medzinárodného dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd súd u p ú š ť a u obžalovaného A. S. od uloženia súhrnného trestu, nakoľko má zato, že trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne

so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen OT 6/2009 zo dňa 14.03.2009 je trestom dostatočným.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaného A. S. bola okrem vyššie uvedeného skutku podaná dňa 18.05.2011 obžaloba aj pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona účinného do 31.08.1999. Toto trestné stíhanie však bolo uznesením Okresného súdu Zvolen zo dňa 19.09.2012 zastavené.

Obžalovaný A. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa necíti byť vinný, s poškodenou sa nepoznal od detstva a zoznámili sa keď mal asi 20 rokov. V B. E. sa zdržiaval z toho dôvodu, že sa vyhýbal nástupu trestu a do rodinného domu prišiel asi približne 10 dní predtým, ako poškodená mala v roku 2000 narodeniny. Zdržiaval sa tam až do dňa 03.03.2000. Je pravdou, že k súloži s poškodenou došlo, a to viackrát, ale prvá súlož bola až po jej narodeninách, k súložiam došlo zakaždým dobrovoľne. To, že Y. L. je jeho nevlastná sestra vedel ešte predtým, ako tam prišiel bývať. Nevie prečo poškodená tak zareagovala ako zareagovala, je možné, že to mohlo súvisieť s tým, že nedostala menzes. Poškodená mu vtedy povedala, že ona to nevnímala tak, že by sa hrali spolu na piesku, teda, že poškodená to, že sú súrodenci, tak nevnímala. Toto povedala aj jeho mame. Z jeho strany neodznali vo vzťahu k poškodenej žiadne vyhrážky, žiadne násilie, popiera, že by sa vyhrážal poškodenej, že jej matku dostane na protialkoholické liečenie, práve naopak, toto sama poškodená chcela docieľiť. Nie je pravdou, že by sa vyhrážal podrezaním jej starého otca, podpálením domu a že ju predá do E., v podstate ona sama mu hovorila o tom, že chce z B. E. odísť. K prvej súloži došlo v deň jej 18. narodenín pod vplyvom alkoholu. Poškodená sa vyjadrovala v tom zmysle, že v podstate sa ani nepoznajú, on to čiastočne vnímal tak, že je to jeho nevlastná sestra. Skutok sa začal tak, že každý z nich bol na svojej posteli, poškodená prišla zo svojej postele na jeho, začala ho bozkávať, čomu sa nebránil. Počas súlože verbálne nekomunikovali. Pokiaľ sa týka toho, prečo sa tam zdržiaval, prvotný zámer ho tam ukryť mala jeho mama, ktorá tam prišla spolu s ním a pýtala sa, či by ho tam nemohli ukryť. V tom čase tam býval starý otec poškodenej a jej mama. Jeho matka sa obrátila na jej matku, s čím jej matka súhlasila. Pri tomto rozhovore bola prítomná aj poškodená, ona z toho bola nadšená, že má možnosť spoznať súrodencu. V tom čase jej matka nevzniesla žiadnu námietku, že by tam nemal bývať. Predbežná úvaha bola, že tam má ostať nejaké 2-3 mesiace. O tom, kde bude spať, rozhodla jej matka, v podstate nemali veľmi na výber, keďže v jednej miestnosti spal starý otec, v kuchynke matka. Je síce pravdou, že starý otec mal isté námietky a návrh, aby išiel spať do jeho izby, jej matka však proti tomu nemala nič, nevidela na tom žiaden problém. Zo začiatku sa mu nejavilo, že by niekto namietal proti jeho prítomnosti v dome. Námietku vzniesol len starý otec, ktorému sa nepozdávalo, že tam len stále vylihuje a na základe toho mu poškodená zohnala brigádu hneď vedľa v dome u stolára. Robotu mu zháňala približne po dvoch týždňoch a robil tam asi dva až tri týždne, niekedy okolo 20. februára tam začal brigádovať. Ani matka, ani poškodená nemali výhrady voči jeho prítomnosti v dome. Obžalovaný má vedomosť o tom, že poškodená mala k dispozícii telefón, takisto poškodená mala vedomosť o tom, že bol v pátraní. Keďže poškodená mala telefón a vedela, že je v pátraní, tak keby sa mal aj dopustiť nejakého konania, tak mohla kedykoľvek počas doby, čo bol v práci, zavolať na políciu. Po čase sa po B. E. viedli reči o tom, že ich videli vodiť sa za ruky, bozkávať sa, ona sa to snažila nejakým spôsobom zapierať. Dňa 03.03.2000 na jeho narodeniny mal s ňou poslednýkrát pohlavný styk. Potom ju 04.03.2000 videl v krčme s X. Q., on bol vtedy bol pod vplyvom alkoholu a chcel, aby X. Q. vedel, čo je poškodená zač. Pokiaľ ho zobrali policajti dňa 05.03.2000, tak to bolo na základe udania poškodenej, touto vecou si však nie je istý, kludne to mohol byť aj svedok Q..

Napriek popieraniu skutku je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedkyne Zuzany L., ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že je možné tvrdenie obžalovaného, že prišiel do rodinného domu približne 10 dní predtým ako mala v roku 2000 narodeniny, narodená je 30.01.1982. Vtedy ho videla prvýkrát v živote, vedela, že má brata, predtým sa nestretávali. Obžalovaný prišiel v doprovode svojej matky. Prvotná požiadavka bola, či by tam jeden deň nemohol zostať, že potrebujú niečo vybaviť. Z toho jedného dňa potom bol asi mesiac. Pokiaľ je pravdou, že dňa 05.03.2000 bol obžalovaný dodaný do výkonu trestu, tak počas celého tohto obdobia býval v rodinnom dome. Predtým, ako obžalovaný prišiel do rodinného domu mala vzťah s X. Q., ale v tom období s ním už intímne nežila. V rodinnom dome v tom čase nebola zavedená telefonická pevná linka, osobne mobilný telefón vlastnila. Pokiaľ bol obžalovaný u nich, tak je pravdou, že sa asi dvakrát náhodne stretla s X. Q.. V tom čase s nimi bývali ešte jej mama a

starý otec. Kým obžalovaný k nim neprišiel, vzťahy s matkou a starým otcom boli normálne, počas jeho pobytu boli také napäté. Mama nebola veľmi nadšená tým, že tam obžalovaný býva, ono to v podstate bolo dohodnuté na krátky čas, to že tam zostal dlhšie, sa jej nepáčilo. O tom, že tam obžalovaný ostane, resp. že sa ten pobyt predĺži, bola dohoda medzi jej a jeho mamou, vždy sa to predlžovalo po nejakom týždni. V jednej izbe spávala jej mama a starý otec a v druhej izbe, ktorá je na opačnom konci a medzi nimi je ešte kuchyňa a chodba spávala poškodená s obžalovaným. Obžalovaný ju donútil k súložiu, išiel na to cez city, hovoril, že je rád, že má sestru. Pokiaľ aj spávali v jednej miestnosti, každý mal svoju posteľ na opačnej strane izby. Obžalovaný ju začal hladkať, ona mu aj hovorila, že je jej to neprijemné, napriek upozorneniu s tým neprestal, proste sa jej natlačil do postele a pod rôznymi vyhrážkami. Už aj predtým sa jej vyhrážal s tým, že by sa mohla dočítať, čo sa stalo jej starému otcovi, že by mohol ublížiť mame, že by im mohol podpáliť barák. Obžalovaného sa snažila od seba odstrániť, ale bol silnejší, stále mu však hovorila, aby prestal. Následne došlo k nedobrovoľnému pohlavnému styku. Po tom, ako to skončilo, začal hovoriť, aké to bolo krásne. Takéto veci sa objavili viackrát, ale iba v jednu noc to bolo dvakrát. Nevie, koľkokrát počas pobytu obžalovaného u nich došlo k pohlavnému styku. Vždy sa jednalo o nedobrovoľný styk. V podstate vždy to malo taký istý priebeh, ako uvádzala. Počas obdobia, kedy bol obžalovaný u nich, s nikým iným nemala intímny styk. Nikomu sa o tom nezmienila, pretože ho nepoznala a nevedela, kam je schopný s tými vyhrážkami zájsť. Po tom, ako bol obžalovaný vzatý do výkonu trestu, tieto veci oznámila na kriminálnej polícii. Vie, že sa hovorilo o tom, že by obžalovaný mal nastúpiť do výkonu trestu, ale nevedela, že je v celoštátnom pátraní. Pokiaľ bol obžalovaný vzatý do výkonu trestu, políciu volala ona a to z dôvodu, že ju začal biť večer niekde vonku na ulici. Z tohto dôvodu utekala smerom do krčmy a v priestoroch pred krčmou zavolała políciu. Poškodená bola osobne pri zákroku polície, keď brali obžalovaného do výkonu trestu, obžalovaný sa vtedy skrýval v nejakých kríkoch a ona vtedy plakala, keď ho zatýkali tak s ním nehovorila, ani sa s ním nelúčila. Poškodená vylučuje to, že by sa s ním pri zatýkaní mala lúčiť tým spôsobom, že by sa mu hodila okolo krku. Svedkyňa si nie je istá, ale myslí si, že na nejaký čas sa po zatknutí obžalovaného dal do poriadku ich vzťah s X. Q.. K intímnemu styku medzi nimi nedošlo, potom rok a pol intímne nežila. Pokiaľ došlo k fyzickému násiliu pred zatknutím, začalo to tým, že ju udrel pästou do oblasti oka, spadla na zem, zo zeme sa zodvihla a potom ju začal biť aj pästou, aj otvorenou dlaňou. Poškodená si nepamätá, či vyhrážky boli pred každým stykom, ale bola tam hrubá sila. Poškodená poprela, že by sa pred matkou obžalovaného vyjadřila, že by vzťah medzi nimi bol silnejší ako súrodenecký a takisto nie je pravdou, že by ich vzťah pociťovala inak ako súrodenecký.

Svedok X. Q. vypovedal zhodne ako v spise na č.l. 192-193, kde uviedol, že sa so Y. L. rozišiel niekedy v polovici januára roku 2000 a potom sa s ňou stretol pravdepodobne 05.03.2000 v pohostinstve v B. E., nakoľko mu zavolała, že sa s ním chce rozprávať. Povedala mu, že obžalovaný by mal od nich odísť preč, nakoľko už nechcú, aby tam s nimi býval. Približne okolo 20.00 prišiel do krčmy aj obžalovaný, pričom aj on aj poškodená vyšli vonku a po chvíli vbehla poškodená s krikom a plačom do vnútra, za ňou vbehol aj obžalovaný a preto sa postavil medzi neho a poškodenú. Po nejakej chvíli prišli policajti a vzali obžalovaného so sebou. Po odchode polície mu povedala, že ju obžalovaný vonku udrel, aj to, že s ním mala problémy, že s ním musela spať, nakoľko sa jej vyhrážal, že ublíži jej mame a starému otcovi. Svedok doporučil poškodenej toto ohlásiť na políciu, čo aj urobila dňa 07.03.2000. Na hlavnom pojednávaní doplnil svoju výpoveď, že v ten deň, ako bol obžalovaný vzatý do výkonu trestu ho poškodená požiadala, či by nemohol u nej prespať, lebo sa bojí, pričom tam aj prespal do rána, ale s poškodenou pohlavný styk nemal. Od tohto dátumu sa s poškodenou stretávali pravidelne až približne do mája 2000 a potom sa rozišli.

Svedkyňa K. S. uviedla, že ešte pred sviatkami jej syn začal bývať v B. E.. Bolo to z toho dôvodu, že sa kamarátila s matkou poškodenej a keďže jej syn bol bezdomovec a ani ona ho nemala kde prichýliť, preto požiadala matku poškodenej, či by tam nemohol jej syn bývať. Vedela, že sa má jej syn podrobiť výkonu trestu ale chcela to urobiť tak, aby bol na sviatky doma. Ešte predtým, ako bol jej syn dodaný do výkonu trestu, sa s ňou poškodená chcela rozprávať, pričom nechcela aby bol svedkom rozhovoru jej starý otec. Pri tomto stretnutí jej poškodená uvádzala, že nevie, ako jej to má povedať, ale že k obžalovanému necíti lásku ako brat a sestra, ale inú. Svedkyňa bola aj prekvapená a zhrozená zároveň. Poškodená jej nikdy nehovorila o tom, že by mala byť znásilnená a keď už bol syn vo výkone trestu tak jej povedala, že to všetko urobila, lebo sa ho chcela zbaviť. Svedkyňa má vedomosť aj o tom, že poškodená mala predtým, ako spolu so synom začali žiť, frajera.

V rámci prípravného konania bola do spisu doložená lekárska správa z gynekologického vyšetrenia poškodenej, ktorú vypracovala MUDr. D.E. P. a tá na hlavnom pojednávaní dňa 19.09.2012 zotrvala na lekárskej správe zo dňa 16.03.2000. Po tomto termíne robila záverečnú správu z vyšetrenia po obdržaní laboratórnych výsledkov a nezistila nič, čo by malo zmeniť pôvodnú lekársku správu z 16.03.2000 s tým, že nebola zistená prítomnosť pohlavných chorôb a aj cytologické vyšetrenie bolo negatívne. Svedkyňa má v zdravotnej dokumentácii poškodenej aj lekársku správu zo dňa 06.04.2000. Prvýkrát prišla do kontaktu s poškodenou už 09.03.2000, ale vyšetrenie nemohla vykonať, keďže deň predtým dostala menštruáciu a preto sa vyšetrenie odložilo až na 16.03.2000. Svojím vyšetrením nevie dokázať, resp. vylúčiť okolnosť prípadného znásilnenia, pokiaľ jej to samotná osoba neuvedie. Vyšetrenie bolo vykonané na žiadosť policajných orgánov, ešte raz sa stretla s poškodenou dňa 13.04.2000, predpísala jej hormonálnu liečbu a od tohto dátumu poškodenú nevidela.

Na základe takto zisteného stavu aj napriek popieraniu obžalovaného je súd presvedčený o tom, že došlo k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe, skutok nesie znaky trestných činov a nemá pochybnosť o tom, že skutok spáchal obžalovaný. Zo skutku ho usvedčuje predovšetkým výpoveď samotnej poškodenej Y. L., ktorá jednoznačne popísala skutok tak v rámci prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní, nedošlo u nej k rozporom vo vzájomných výpovediach a výpoveď korešponduje aj s výpoveďou svedka X. Q., ktorý potvrdil, že sa mu poškodená sama zmienila o tom, že s obžalovaným musela spávať, keďže sa jej mal vyhrážať rôznymi ujмами jej rodinných príslušníkov. Niet pochybností o tom a priznal to aj samotný obžalovaný, že medzi obžalovaným a poškodenou došlo k pohlavnému styku, resp. viacerým aktom, obžalovaný popieral len nedobrovoľnosť sexuálneho styku. V tomto prípade je teda preukázané spáchanie trestného činu súlože medzi príbuznými podľa § 245 Tr. zákona účinného do 30.11.2000 a vzhľadom na výpoveď poškodenej a svedka Q. aj trestného činu znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Tr. zákona účinného do 30.11.2000. Toto tvrdenie poškodenej potvrdzuje aj fakt, že bolo podané trestné oznámenie hneď po tom, ako bol obžalovaný vzatý do výkonu trestu odňatia slobody, teda v čase, keď podľa názoru súdu poškodená prestávala pociťovať obavu z priameho možného ohrozenia zo strany obžalovaného. Nemožno opomenúť ani závery znaleckého posudku vyšetrením duševného stavu obžalovaného, kde u obžalovaného zistili disharmonický charakter osobnosti s vysokým stupňom k skresľovaniu skutočností a preto má súd zato, že tieto tvrdenia, ktorými obžalovaný popieral spáchanie skutku, možno považovať len za súčasť obhajoby.

Ďalšími dôkazmi pre uznanie viny sú aj listinné dôkazy z prípravného konania, a to zápisnica o dodatočnej ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou 197-203, lekárske správy z č.l. 208-209.

Obžalovaný A. S. bol doposiaľ šestnásťkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Zvolen 3T 8/2012 zo dňa 13.06.2012, kedy mu bolo dvakrát upustené od uloženia súhrnného trestu.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu riadil sa ustanoveniami § 23 ods. 1 a § 31 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005. Spoločenská nebezpečnosť konania obžalovaného spočíva v tom, že tento narušil právom chránený záujem štátu a spoločnosti pred trestnými činmi proti ľudskej dôstojnosti. U obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, príťažujúcou okolnosťou je odsúdenie v minulosti. Vzhľadom ku skutočnosti, že od spáchania skutku do rozhodnutia súdu uplynula doba viac ako 12 a pol roka, ukladanie akéhokoľvek ďalšieho trestu by nemalo žiadny význam pre dosiahnutie účelu trestu a s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen 0T 6/2009 zo dňa 14.03.2009 na trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, je tento trest dostatočným a preto súd podľa § 37 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 upustil od uloženia súhrnného trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).